

Република Србија

ВРХОВНИ СУД

Кзз 800/2026

08.07.2026. године

Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Милене Рашић, председника већа, Гордане Којић, Александра Степановића, Јасмине Васовић и Слободана Велисављевића, чланова већа, са саветником Врховног суда Снежаном Лазин, као записничарем, у кривичном предмету окривљене АА, због кривичног дела недавање издржавања из члана 195. став 1. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића, поднетом против решења Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 25.05.2026. године и Кв.бр.111/26 од 08.06.2026. године, у седници већа одржаној дана 08.07.2026. године, донео је

РЕШЕЊЕ

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољен, захтев за заштиту законитости браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића, поднет против решења Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 25.05.2026. године и Кв.бр.111/26 од 08.06.2026. године.

Образложење

Решењем Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 25.05.2026. године обавезана је окривљена АА да на име трошкова кривичног поступка плати Основном јавном тужилаштву у Прокупљу износ од 279.099,00 динара, суду износ од 122.300,00 динара и законском заступнику малолетне оштећене ББ износ од 78.600,00 динара, те да на име судског паушала плати суду износ од 5.000,00 динара, а све у року од 15 дана по правноснажности одлуке под претњом принудног извршења.

Решењем Основног суда у Прокупљу Кв.бр.111/26 од 08.06.2026. године уважавањем жалбе пуномоћника малолетне оштећене ВВ, чији је законски заступник ББ, адвоката Душана Игњатовића, укинута је решење Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 25.05.2026. године и предмет враћен првостепеном суду на поновно одлучивање.

Против наведених решења захтев за заштиту законитости поднео је бранилац окривљене АА - адвокат Марко Јовановић, због повреда закона из члана 432. став 1, члана 433. став 1, члана 448, члана 451, члана 465, члана 466, члана 467. и члана 468. ЗКП, са

предлогом да Врховни суд усвоји као основан поднети захтев, те да укине побијане одлуке и предмет врати на поновно одлучивање у делу у којем су повреде истакнуте.

Врховни суд је у седници већа, испитујући захтев за заштиту законитости браниоца окривљене, у смислу одредби члана 487. Законика о кривичном поступку, нашао:

Захтев за заштиту законитости је недозвољен.

Одредбом члана 482. став 1. ЗКП прописано је да против правноснажне одлуке јавног тужиоца или суда или због повреде одредаба поступка који је претходио њеном доношењу, овлашћено лице може поднети захтев за заштиту законитости под условима прописаним у том закону.

Из цитиране законске одредбе јасно произилази да се захтев за заштиту законитости може поднети само против правноснажне одлуке суда, односно јавног тужиоца.

У конкретном случају, по налажењу Врховног суда, не ради се о правноснажним одлукама суда, нити о повреди одредаба поступка који је претходио доношењу правноснажне одлуке, јер правноснажна одлука у конкретном случају није ни донета.

Наиме, бранилац окривљене је захтев за заштиту законитости поднео против другостепеног решења Основног суда у Прокупљу Кв.бр.111/26 од 08.06.2026. године, а којим решењем је, у складу са овлашћењима другостепеног суда из члана 467. став 4. ЗКП, у поступку по жалби изјављеној против првостепеног решења Основног суда у Прокупљу 2К.бр.56/25 од 25.05.2026. године, то решење укинато и списи предмета враћени првостепеном суду на поновно одлучивање. Бранилац окривљене је наведени захтев за заштиту законитости поднео и против укинутог цитираног првостепеног решења.

По налажењу Врховног суда наведено другостепено решење не представља правноснажну одлуку суда против које се, у смислу члана 482. став 1. ЗКП, може поднети захтев за заштиту законитости. Ово са разлога јер је то решење само формално правноснажно, обзиром да се против њега не може изјавити жалба, с тим што исто није правноснажно и у материјалном смислу, обзиром да овим решењем предметна кривичноправна ствар није решена.

Наиме, одредбом члана 277. став 1. ЗКП прописано је да правноснажност решења наступа када се оно не може побијати жалбом или када жалба није дозвољена и на овај начин одређује се само формална правноснажност решења. Стога другостепено решење о укидању првостепеног решења, против ког се не може изјавити жалба, има само формалну, а не и материјалну правноснажност, обзиром да укидањем првостепеног решења и враћањем списка предмета првостепеном суду на поновно одлучивање о предметној кривичноправној ствари није мериторно одлучено, па би оцена законитости овог решења била у супротности са одредбом члана 482. став 1. ЗКП.

Стога, полазећи од напред цитиране законске одредбе и чињенице да је бранилац окривљене захтев за заштиту законитости поднео против неправноснажних одлука, а не ради се ни о повреди одредаба поступка који је претходио доношењу правноснажне одлуке, то, по налажењу Врховног суда, у конкретном случају нису испуњени услови прописани одредбом члана 482. став 1. ЗКП за подношење захтева за заштиту законитости, па је захтев браниоца окривљене АА - адвоката Марка Јовановића одбачен као недозвољен.

Са изнетих разлога, Врховни суд је на основу одредби члана 487. став 1. тачка 2) у вези члана 482. став 1. ЗКП одлучио као у изреци решења.

Записничар-саветник
Снежана Лазин, с.р.

За тачност отправка
Заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић

Председник већа-судија
Милена Рашић, с.р.